

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: UDLØBET I UENDELIGHEDEN

Citation: Claussen, Sophus: "UDLØBET I UENDELIGHEDEN", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens lyrik Bd. 7: Titania holdt bryllup. Hvededynger*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 150. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-claussen09val-shoot-workid71770.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens lyrik Bd. 7: Titania holdt bryllup. Hvededynger

UDLØBET I UENDELIGHEDEN

Jeg husker Plasket imod Bropillerne,
Maaneskin midt over Bølgerne
og den ensomme Nat over vore Hoveder.

Jeg husker, at Strømmen randt forbi os,
mens et ankret Skib
stillestaaende midt derude
bevægede sin sejlløse Mastetop.
Jeg havde i mig en Trang
til at flyde bort paa Bølgerne ligesom Maaneskinnet,
eller lægge mig ensom og mørk
at vugges midt i det forbirindende
som det fortøjede Skib - et eneste
fast, dog gyngende Punkt
ved Udløbet i Uendeligheden.

Maaske drømte jeg i et tankeløst Øjeblik
at befinde mig i det mørke menneskeforladte Skib,
at ligge i den kolde Bund og drive
uden Sejl eller Aare
baaret af mørke Vande, der flød altid rigelige.

Drive forbi de lave Bredder,
forbi Vige og Indskæringer,
forbi Færgesteder og gammeldags Møller
altid midstrøms - til jeg endte, hvem ved?
maaske i en fjærnere By med andre Kornlofter og Pakhusrotter,
paa et andet landfast Punkt
ved Udløbet i Uendeligheden.
151 Jeg maatte blive, hvor jeg var,
men træt af at være
et altid gyngende Punkt foran det ubegrænsede
gav jeg mig derpaa til at søge:
Ak kunde vi af Bølgeplasket under Broen,
af Takten i Skonnertens duvende Takkelage,
af Maaneskinnets matte Flimren paa Bølgerne
uddrage afsluttende Tanker,
som var gennemstrømmede af det Uendeliges Bevægelse.